

Obujemo udobno in elegantno celo družino za 137.- dinarjev

19.-

45302-4403

Obutev za vsako priliko in za vsak žep. Za delo na polju in v hiši, za pešhojo. Vas bo oskrbela preko celega poletja najbolje in najceneje. Cena jim je od 15.- do 25.- Din.

25

44244-4041

Za dečke nenadoknadljivi letni čevlji iz močnega platna rjave barve z elastičnim gumijastim podplatom. Otroški Din 15.- in 25.-, Moški Din 29.-.

59

1125-9621

Elegantni in lahki damski čevlji iz čvrstega svilenastega Lido platna z okraskom od plavega antilopa in z usnjenim podplatom stanejo Din 59.-

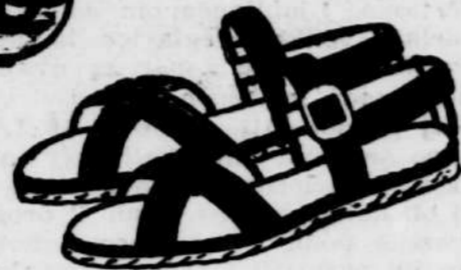
49.-

68895-8195

Čevlji za lepe dneve za vsako lahko letno obleko iz močnega lanenega platna drap barve z belim obšitkom in s polvisoko peto Din 49.-

39

45844-4400

Za dečke najboljša obutev za poletje na boso nogo. Močne sandale iz platna z elastičnim gumijastim podplatom. Moški Din 35.-

69

4975-36547

Čvrsti in lahki troter čevlji iz boksa z usnjenim podplatom, nizko peto, ki se zapenjajo s špango. Stanejo samo 69.- Din.

69

1327-2880

Lahki in udobni čevlji iz sivga platna z okraski iz laka in z usnjenim podplatom Din 69.-

79

Elegantni čevlji za vsako letno obleko iz belega platna, kombinirani z rjavim boksom in usnjatim podplatom. Din 79.-

Din 137.-

Bata

MALI OGLASI

Beseda 50 par, davek posebej. Prekliti, izjave beseda Din 1.-, davek posebej
Za pismene odgovore glede malih oglasov je treba priložiti znamko. — Popustov za male oglase ne priznamo.

RAZNO

Beseda 50 par, davek posebej. Najmanjši znesek 8 Din

BURET

lister in vsa lahka letna oblačila v elegantni izdelavi nudi ceneno

PRESKER.

Sv. Petra cesta 14

KLISEJE
VEŠTAČNE
JUGOGRAFIKA
SV. PETRA NAJIP 23

PERZIJSKE PREPROGE

in še druge starinske vrednosti nudim po neobičajno solidni ceni. Ogljed vsak dan, od 10. do 12 in od 16. do 19. ure v Beethovnovi ulici, II. nadstropje, vrata št. 22.

ORIENT-KARPET

NARODNA
TISKARNA
LJUBLJANA
KNAJLJEVA 3

IZVRSJE VSE VRSTE TISKOVIN
PREPROSTE IN NAJFINIŠE

Sonce stoji v znamenju NIVEE!

To pomenja: krasno vreme, da more porjaveti Vaša koža, ki ste jo okrepili z NIVEO. Izkoristite čim bolj sonce, izkoristite pa tudi čim bolj NIVEO! Ni boljše kombinacije kakor sonce in NIVEA, in sicer za Vaše zdravje, za krasno rjavo barvo in tudi... za Vašo denarnico, kajti...

NIVEA je vendar tako poceni!

Inserirajte v našem listu!!

Andre Armandy:

38

Princesa Symianova

Roman

Plesalka se je plaho ozrla in zašepetala tiho: — Vprašajte Denikinove, Vranglove in druge ljudi. Videli so jo v Daghestanu, na Krimu, na Estonskem, v Georgiji, kjer so Rusi pozneje tonili v krvavem morju potlačeni uporov. Bila je v Ženevi, ko je eden izmed naših tam storil maščevalno dejanje.
— Ali je bela ali rdeča?
— To se ne ve... Sicer so pa stvari, o katerih človek ne sme nikjer govoriti, če je emigrant.
— In vendar, ko ste bežali iz Rusije...
— Tam pustimo vedno tega ali onega sorodnika... Nekoga, ki more služiti za talca.
— Ali jo smatrate za provokaterko?
— Tega nisem trdila. — je ugovarjala plesalka z grozo. — Zakaj mi polagate v usta besede, ki jih nisem izgovorila?
— Vse kaže, da se je zelo bojuje, — je dejal Brancelin.
— Človek nikoli ne ve. Govori z nami tako malo, v družbo ne zahaja. Med emigranti je znana pod imenom »Satanček«.
— Satanček?
Robert male Rusinje ni več poslušal. Ime Satanček ga je poneslo daleč od sedanosti, na obalo v Mon Marimu, kjer je nekoč stanka...

— Stanka!
Spomin na princeso iz »Tisoč in ene noči« je obledel pred spominom tako daleč in tako blizu. Ta spomin je prenesel tistega Brancelina v sedanost... Staja!...
... Gospod de Brancelin? Gospod?...
Brancelin se je zdrnil.
— Kako daleč ste se zaslanjali...
Priznal je:
— Da, zelo daleč.
Mala Rusinja je izpraznila čašo vina.
— Zdaj se pa moram posloviti, — je dejala težkega srca. — Plačana sem zato, da sem tu in odplesti moram še en ples. Hvala!
Skromno je poveseila oči in pripomnila:
— Če bi vas kdaj zanesla pot v »Sobašnik«, me bo zelo veselilo, če se bova zopet videla...
In vsa zardela mu je še dejala:
— Vsak dan sem prosta od štirih zjutraj...
Poselala mu je z roko poljub, potem je pa plaho odhitela.
Robert je ostal sam in ni imel poguma, da bi še ostal na cvetličnem prazniku. Primerjanje sedanosti s preteklostjo, ime »Satanček« iz plesalčinih ust ga je spravilo v silno zadrego. Čudna skladnost idej je zblíževala zdaj v njegovih mislih dvoje bitij v eno, ki ga je prej poznal in drugo, ki ga ni poznal.
— Eh, kaj bi to, je ugovarjal sam pri sebi, — kakašna podobnost razen... In potem... bila je črnolaska.
Vstal je, plačal in krenil proti veži, da bi vzel tam ključ od svojega stanovanja. Bourjal ga je čakal. Stopil je k njemu in ne da bi se izneveril svojemu poklicu, mu je zašepetal:

— Čestitam, gospod nadporočnik!
In ko ga je Brancelin začudeno pogledal, mu je z očmi pokazal na njegov poštni predaleček.
V predalečku je čakalo Brancelina pismo.
Nervozno je Brancelin raztrgal kuverto. Pismo je bilo zelo kratko. Glasilo se je:
— Nocoj v »Sobašniku«.
Podpisana je bila Šeherezada.
Brancelinu se je skrčilo srce.
— Kdo je prinesel to pismo? — je vprašal Bourjala.
— Napisala ga je sama v salončku in ga poslala sem po vratarju.
Brancelin je znova prečital pisemce. Pisava je bila pokončna in poznalo se ji je, da ne prihaja izpod energične roke.
— Ali naj naročim vaš voz? — je vprašal Bourjal.
Brancelin je okleval. Cutil je, da se sklanja k njemu Usoda v pričakovanju njegove odločitve. V njem se je zdrnil nagon strastnega igrača in vzpodbujal ga je.
— Ni treba, — je dejal Bourjalu. — Pokliči mi taksi.
Zapel si je domino in sedel v avto.
— K »Sobašniku«!
Nova strast je vzvalovila v njem. Zopet ga je mikala nevarnost.
In čeprav bi šlo samo za to, da vidi njen obraz, ki se je skrival pod črno masko, je pomislil sam pri sebi.
Zavedal se je pa, kako ničeva je bila njegova pretveza, da bi utemeljila blazno upanje, ki mu je bilo zelo vso razsodnost in ga je gnalo k njegovi usodi.

V »SOBAŠNIKU«
Velikim socialnim pretresom je vedno sledila vročica veseljačenja in sicer tem burnejšega, čim večje so bile nevarnosti. Direktorij je prirejal po strahovladi v Franciji »plese obglavljencev«. Po vojni časi so našli svoje dancinge. Tudi ruska revolucija se ni mogla izogniti tej kugi. Emigrantje, ki se niso mogli udajati tej razuzdanosti v svoji domovini, so jo seveda iskali v deželah svojega izgnanstva. Od tod prava poplava najrazličnejših kabaretov, plesišč in zabavišč, več ali manj kavkaških, ki jim je bila naloga nadomestiti emigrantom slovite petrograjske noči.
V te lokale se je potem naselil snobizem, kozmopolitični svet se je navduševal za nje, kajti bili so nekaj novega ti kabareti, ustanovljeni za slovanske goste in njihovi lastniki so jeli služiti težke tisočake na račun trenutne vrtlogovitosti mode.
»Sobašnik« — kar pomeni v ruščini »psovnica« — je predstavljal v resnici to lepo modo ter prinašal lepe denarce njegovemu lastniku in ustanovitelju Aleksandru Jarčenko.
Jarčenko, kakor mnogi njemu podobni, je imel svojo »beleznico« na policijski prefekturi, ki ni bila baš brez madeža. Ker je pa delal »tajnemu« oddelku izredne usluge, ki seveda niso bile brez sebičnosti, so ga pustili, da se je lahko nemoteno ukvarjal s svojo obrtjo. In treba ni niti omeniti, da si je prizadeval na vse načine, da bi vir njegovih dohodkov ne ugasnil.
Kujoč lepe denarce iz kozmopolitičnega snobizma prav tako, kakor iz globoke sanjivosti, tako značilne za ruski narod, je bil napravil Jarčenko iz »Sobašnika« reminiscenco zloglasne moskovske kaznilnice Butyrke. »Sobašnik« je v Butyrki skupna velika celica, kamor zapirajo aretirance.